

SØ-RESTAURATIONEN

Medlemsblad for Dansk Sø-Restaurations Forening - December 2002 - 93. årgang

8

GOD JUL OG GODT NYTÅR

Dansk Sø-Restaurations Forening

Kontor-og foreningslokaler

Mose Alle 13
2610 Rødovre

Kontortid: Mandag-torsdag 9-16
Fredag 9-15

Telefon 36 36 55 85

Mandag - fredag 9-15

Sekretær (Vivi) 36 36 55 87
Kontingent (Corlis) 36 36 55 88
Faglig sekretær (Ole S.) 36 36 55 89

Fax: 36 36 55 80
Girokonto: 542-4437
E-mail: dsrf@dsrf.dk
Internet: www.dsrf.dk

Formand:

Ole Philipsen
Privat telefon 26 37 12 35

Arbejdsløshedskasse

-Aalborg, telefon 98 16 85 00
-Århus, telefon 86 13 45 11
-Esbjerg, telefon 70 10 22 23
-Herning, telefon 97 12 30 11
-Kolding, telefon 75 54 22 00
-Odense, telefon 66 11 42 60
-Ringsted, telefon 57 67 66 00
-Hillerød, telefon 48 24 77 24
-Roskilde, telefon 46 32 55 66
-Københavns kommune telefon 33 13 15 55
-Københavns amt telefon 33 91 20 11

Redaktion og annoncer

Ole Philipsen (ansvarshavende)
Ole Strandberg (opsætning)

Produktion:

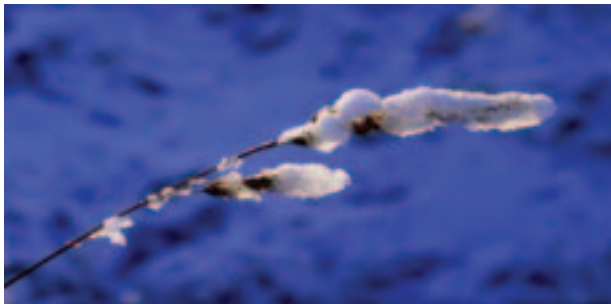
Special-Trykkeriet Viborg a-s
Livøvej 1
8800 Viborg
Telefon 86 62 40 33

ISSN 0 109-0267

Oplag: 2.100 eksemplarer

Modtagergrupper:

Sø-Restaurationspersonalet i handelsflåden,
passagerskibe samt offshoreenheder. Endvide-
re rederier, færgeoverfarter, skibsproviant-
eringshandlere, sømandskirker m.fl.

**DSRF er partipolitisk uafhængig,
og må aldrig yde støtte til noget
politisk parti (vedtægterne § 2).**

REDAKTIONEN

af dette nummer
sluttet den 24. november 2002.

Stof

til januar-nummeret skal være redaktionen i
hænde senest den 7. januar 2003.

Næste nummer

udkommer ca. 20. januar 2003.

INDHOLD

Leder	3
En fatal snublen.....	4
Knud Fischer - fortælling fra Grønland....	8
Gavedag „Duke of Scandinavia“.....	12
FTF's 49 repræsentantskabsmøde.....	13
Læserbrev af Ian Hunter.....	19
Ind/Ud fødselsdage m.v.....	20
Sådan bruges medlemmernes penge.....	22
Kontingent- og dagpengesatser 2003.....	23
Nekrolog.....	24
Foreningen orienterer.....	25
Med hatten i hånden.....	26
Bornholms Tidende - særudgave færgevis..	32

LEDER

Så går 2002 på hæld og vi gør klar til at gå i gang med 2003. Dansk Sø-Restaurations Forening er blevet en agtværdig 95-åring, men stadig fast i kødet og med egne stærke tænder der kan bide hårdt.

I 2002 lykkedes det endelig efter mange år at få gennemført en 1:1 ordning i DFDS og få reelt lønløft i Bornholmstrafikken. I A.P. Møller kører der en forsøgsordning med individuelle kontrakter for hovmestre efter en rammeaftale.

Selve foreningen rykkede efter mange år teltpælene op fra Nyhavns kvarteret og flyttede i eget hus i Rødovre.

Derudover har der været en masse andre opgaver for foreningen. Det har været et travlt år, men også et positivt år. Vi har fået mange nye medlemmer og samtidig kunnet udvide vores medlemstilbud til at omfatte en socialrådgiverordning gennem vores hovedorganisation FTF.

I vores hovedorganisation FTF var 2002 året hvor debatten om en mere handlekraftig hovedorganisation begyndte. Fra Dansk Sø-Restaurations Forenings side siger vi "Ja, tak", til at FTF udvikler sig til at blive en stærkere spiller på især den faglige banehalvdel. Men der skal mange taktikmøder til inden det nye er klart og effektivt fungerende. Jeg håber bare at det ikke ender i så meget taktikmøde, at kampen ender med at være en fuser.

I A-kasse verdenen har regeringen indført mulighed for at A-kasser kan arbejde tværfagligt. D.v.s. at en A-kasse kan optage alle uanset hvilken faggruppe vedkommende hører til, på samme måde som den Kristelige A-kasse har gjort igennem årene. Foreningens A-kasse (FTF-A), har som start indført at den nu også optager selvstændige, men der er især fra de ikke-offentlige fagorganisationer i FTF-A, et ønske om at dette skal udvides. Den debat kommer til at præge 2003 i A-kassen. Dansk Sø-Restaurations Forening støtter en yderligere udvidelse.

I 2003 vil BornholmsTrafikken overgå til privat selskab, de menige i DFDS skal ved en urafstemning afgøre om de ønsker 1:1 ordningen fortsat eller om de hellere vil tilbage til 16:12 overenskomsten fra 2000. Hovmestrene i A.P. Møller på deres side skal afgøre om forsøgsordningen med rammeaftale skal fortsætte.

Dette bliver vigtige opgaver i det nye år.

Bestyrelsen og os ansatte vil gerne sige tak til alle medlemmer for et godt 2002 og vi ser frem til 2003.

Alle medlemmer ønskes en fantastisk jul og et morsomt nytår, med megen lykke til hver enkelt.

EFTERLYSNING

Vi efterlyser medlemmernes egne historier.

Det store tilbageblik ala Poul Bossen's historie som vi bragte i starten af 2000.

Eller fra den usædvanlige rejse
Den uforglemmelige besætning
Det ganske særlige havneophold.....

Redaktionen er gerne behjælpelig med
den journalistiske bearbejdning.

EN FATAL SNUBLEN

**Opdatering fra 3/2001
v/ Ole Strandberg**

I fagblad nummer 3/2001 fortalte vi en historie, om følgerne efter vores medlem Poul Anton Jensen en decemberaften 1998 snublede i en kabel-rede på trapperne, med en sæk mel på skuldrene. Det skete på den norske luksus krydser "Black Watch".

Afslutningsvis skrev vi: "I næste nummer håber vi det er muligt at bringe en afslutning på historien for så vidt angår Pa-

tientforsikringen"! Ignorant, som skriveren (mig selv), åbenbart var.

Meget kort genfortalt, snublede Poul altså en decemberaften 1998, i en alder af 53 år. Han fik en knæskade, som plagede ham nok til ikke at kunne arbejde de følgende dage. Han blev kort efter opereret på Frederikshavn Sygehus for menisk-lædering. Et langvarigt operativt for-

løb, både i tid og antal operative indgreb, herunder et i begyndelsesfasen meget tidskrævende indgreb, afstedkom et stafylokok-angreb, som efterfølgende viste sig at blive den egentlige invaliderende lidelse.

Poul gennemlevede i de følgende år et smertehelvede med stadig forværret invalidering af det skadede ben, i

sammenhæng med en kritisk høj medicinerung på sigt.

Erstatningsmæssigt startede et forløb involverende rederiet, skibet, den engelske operatør, de norske myndigheder, Arbejdsskadestyrelsen, Patientforsikringen, AP-Pension, Chubb-Pension, Patientskadeankenævnet, de kommunale myndigheder, speciallæger, 2 forskellige hospitaler og senest domstolene.

I begyndelsen anvendte Poul en privat advokat i det jyske. Det er min opfattelse at det skyldtes, Poul ikke syntes han ville genere sin fagforening med disse spørgsmål. Han var forsikret både her og der, og fagforeningen havde han aldrig brugt til noget, selvom han havde betalt sit kontingent i mange år. Omkring årskiftet til 2000, ringede Poul, vist nok for at stille nogle spørgsmål om den norske arbejdsskadelovgivning, og i løbet af 2000 overtog foreningen hele sagen, som herefter er blevet ført hos vores faste advokat Kirsten Maxen.

Først nu, her i den seneste halvdel af 2002, er der ved at falde ro på historien. Poul's tilstand er stabiliseret, men der er ingen erhvervsevne tilbage. Til gengæld er der nu faldet nogle forsikringsbeløb i en størrelsesorden, så der er sikkerhed for de sociale rammer, og der er skabt rum for nye oplevelser. Og der burde stadig være udsigt til en større erstatning end der allerede er givet. Den sag kan vi nu videreføre uden panik. Det skal tilføjes at Poul i 2001 var i en økonomisk situation, hvor han alvorligt måtte overveje at "gå fra hus og hjem", og alternativt lade sit ben amputere (tilbudet var givet på sin vis), så han med sikkerhed kunne få udbetalt en betydende erstatning.

Der forefindes en næsten uendelighedsrække af skrivelser mellem de involvere-

de parter, om men- og invaliditetsgrader, med afgørelser der igen og igen ankes. Arbejdsskadestyrelsen er involveret som rådgiver, men ikke som part, fordi primærulykken er sket på et norsk skib.

Efter en pinlig lovgivningsbestemt nødvendig arbejdsprøvning, tilkender Hirtshals Kommune 26. september 2001 Poul Anton mellemste førtidspension med virkning fra 25. juli 2001.

22. marts 2002 meddeler Patientforsikringen, at Poul Anton er berettiget til udbetaling af 988.050.000 kroner for tab af

erhvervsevne, svarende til varig nedsættelse med 35%, plus renter siden datoen for skaden 25. februar 1999 (operativt indgreb).

Der er tidligere udbetalt erstatning for varigt men vurderet til 10% med 32.100 kroner.

Der er også tidligere udbetalt en mindre erstatning for "svie og smerte", som vedrører tiden mellem skaden og det såkaldte stationærtidspunkt, som af Patientforsikringen er fastsat til den 2. juni 1999.

Poul Anton har været selvforsikret i AP

Poul Anton kreationer fra „Black Watch“

Pension, hvor en ikke ubetydelig erstatning kan udbetales, hvis mengraden ikke er vurderet under 25%, og ellers ikke noget. Arbejdsskadestyrelsen har imidlertid successivt tilkendt Poul en mengrad på først 5% og siden 15%. Sagen vedrørende AP Pension er nu sat i bero for den videre afgørelse ved domstolene.

I skrivende stund er foreningen ved at stævne Patientskadeankenævnet, som overordnet har tiltrådt Patientforsikringens afgørelser, men hævet mengradsvurderingen fra 5 til 10% - for domstolene.

I stævningen kræver vi yderligere godtgørelse svarende til anerkendelse af et varigt mén på 40%, samt anerkendelse af et stationærtidspunkt den 10/8-2000.

Så erstatningssagen er altså langt fra afgjort endnu. Heldigvis er Poul's private liv stabiliseret og har også fundet tid og muligheder for nye lyster, fordi en invaliderende forsikringsbegivenhed, nu endelig, efter flere års papir-kæmperi har fundet en delvis løsning. Men man kan spørge sig selv om "retfærdighed" efter forsikringslovgivningens spidsfindigheder, bør kræve så utrolige kræfter og tålmodighed før ret nærmer sig ret. Man kan strides om et stationærtidspunkt og

dermed om det fornuftige retsgrundlag for dette begreb. Men det er mig i bund og grund uforståeligt at man skal strides om mengrader på 5-10-15-25-40%, efterfølgende en kommunal beslutning som modsvares af min. 66% nedsættelse af erhvervsevnen. Det er nærliggende at konkludere, at retfærdigheden fortaber sig mere og mere som retsbegreberne sofistikeres.

Vi har spurgt Poul om han ville skrive lidt til bladet om sin historie, og herunder bringer vi som han ser det fra sin ny erhvervede computer:

Jeg skulle have opereret mit knæ for en lille meniskskade som jeg fik på mit

arbejde som konditor og bagemester, på et krydstogts-skib der sejlede på de 7 verdenshave. Det var et både dejligt og spændende job, men også hårdt med 16-18 timer om dagen i 3 måneder i træk, efterfulgt

af en måned hjemme. Men jeg tjente godt, og så havde jeg det også økonomisk godt.

Efter den dag jeg blev opereret var det lige pludselig blevet til et helvede. Både helbredsmæssigt og økonomisk. Jeg fik indkapslede stafylokokker, og dem går jeg stadig rundt med, så jeg skal være meget forsigtig med ikke at få sår eller lignende. Jeg er opereret 6 gange, og må tage meget stærk medicin hver dag. Lægerne vil ikke give mig et nyt knæ, fordi der er stor risiko forbundet med indgrebet.

Den 6/10-2001 fik jeg min invalidepension som jeg blev tilkendt med 66%, og det var jo dejligt når nu uheldet har været der.

Jeg har også søgt erstatning hos Patientforsikringen, og de har endelig godkendt skaden, men kun med det halve.

Den sag er ikke slut endnu, og nu kommer en historie om dem som har hjulpet mig gennem mit livs værste helvede. Det er gennem hjælpen fra Dansk Sø-Restaurations Forening, at jeg nu har opnået en erstatning, og at mit liv sammen med min kone igen er blevet til at leve med. For det er ikke bare mig der har gået med dårlige nerver, det er også min kone. Hun har også været syg i godt to år, så det har været meget hårdt psykisk. Vi gik og blev bange for, at vi ikke kunne blive sidende i eget hus.

Nu har vi igen fået orden på mange af problemerne. Vi har en lille landbrugsejendom, hvor vi har høns, duer og ænder og snart får 3 små he-

ste. Og så har jeg fået lavet mig en rygeovn hvor jeg ryger lidt fisk, som jeg selv fanger i min nye jolle som jeg fisker lidt med. Det hjælper meget man har noget at gå op i, selv om det ikke er med fuldbefarent helbred.

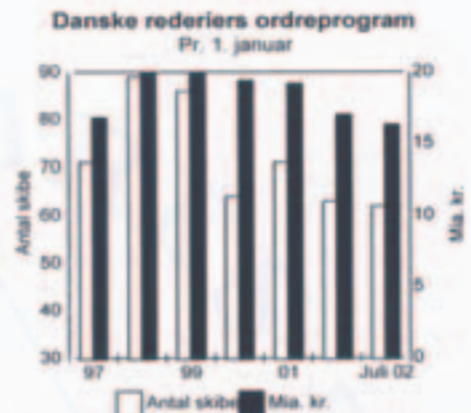
Og endnu engang, tusind tak til foreningen og mere til som jeg ikke kan sige i ord.

Poul Anton Jensen

DR nyhedsbrevet 2/9-2002

Nybygningsprogrammet fortsat på højt niveau

Selvom skibsfarten i øjeblikket er påvirket af generelt lave fragtrater, har dansk skibsfart fortsat et stort ordreprogram på over 16 mia. kr., hvorfor der er optimisme mht. fremtiden.

Det ses i grafen, at der har været tale om et højt investeringsniveau igennem en årrække.

– Naar et Aar er omme skal jeg sige Dig, hvad de tolv have bragt Dig, mig og os Alle sammen. Nu veed jeg det ikke og de veed det nok heller ikke selv – for det er en underlig Tid, vi leve i.

Ovenstående er H. C. Andersens slutning på eventyret »Tolv med Posten«, som jeg helt og fuldt kan tilhætte mig. Mine mange år på de grønlandske vejrstationer har også været underlige. Mångt og meget har jeg oplevet, og nogle af disse hændelser har jeg forsøgt at skildre i mine små historier, der alle er geografisk henlagt til Danmarkshavn, der var mit hjem gennem en halv menneskealder.

Nogle vil måske sige, at det var ikke sådan, det gik til, og at personer og tidsparakter var anderledes. Det er muligt, at jeg har overdrivet på visse punkter, – til gengæld har jeg måske ligefrem underdrøvet på andre, men bag hver historie gemmer der sig noget virkelig oplevet et eller andet sted.

Det eneste, der står helt fast, er naturens gang i løbet af et arktisk år. Den kan hverken jeg eller andre lave om på.

Knud Fischer
Tolv med Kamikposten
Forlaget Atuagkat
Kr. 229,-
ISBN: 87-90393-82-1
Illustreret af Jens Rosing.

Illustrationer fra Knud's bog: „Polarsommer“ udgivet på forlaget Komma.

Tilsvarende julenummeret i 2001, har vi igen i år fået lov at bringe et kapitel fra Knud Fischer's bog fra nordøst Grønland.

I år bringer vi kapitel 12.

Duset fuldt

Hvid jul! Det er noget, der hører med til barndommens minder, selvom vejrstatistikken siger noget helt andet, og virkeligheden består af sjap og søle. Skal man være sikker på en hvid jul, så må man rejse op over polarkredsen til det nordligste Grønland, hvor vejrstationsfolkene famler rundt i mørke døgnet rundt, og hvor minustemperaturer på 30-40 grader ikke er ualmindelige omkring solhvervstide.

Også her har man visse juletraditioner, om end de kan være lidt forskellige fra det hjemlige. De hvide polarræve, der holder til ved det vestre køkkenvindue, lokket til af livsalige dufte, der siver fra køkkenventilen og fortættes til damp i den kolde polarluft ude, mens kokken steger og braser inde, får et par ekstra stumper affald. Ved det østre vindue lever sneharene højt på affaldet fra det sprøde julebag, selvom deres favoritspise stadig er tørt rugbrød og spaghetstænger.

En enkelt omstrefjende julebjørn plejer heller ikke at mangle. Den tager selv for sig af retterne nede ved kødstativet, indtil den bliver jaget væk med lyssporprojektiler eller i grovere tilfælde ved hjælp af hunde. Disse sidste får også, som det sig hør og bør, et ekstra godt foder juleaften.

Inden døre har man det lunt og godt som den lillejuleaften, hvor halvdelen af besætningen hyggede sig i opholdsstuen, og selv kokken havde undt sig et hvil midt i juleforberedelserne.

”Sku vi ikke ta’ lidt gas på Georg, nu hvor det snart er jul?” spurgte maskinmanden og så sig om i kredsen.

”Hvordan skulle det gå for sig?” var der en der spurgte.

”Jaeh” Maskinmanden lo en smule forlegent. ”Vi ku’ jo for eksempel be’ ham om at læse juleevan-

geliet for os”.

”Det er da synd”, indvendte kokken. ”Han generer ikke nogen af os, selvom han er hellig. Lad ham dog være i fred!”

”Jeg mener jo ellers, at når han nu skal hjem og studere til præst, så ku’ han ha’ godt af lidt praktisk øvelse forinden”, mumlede maskinmanden. Men han fandt intet genhør for sine argumenter, og der var ingen andre af de tilstedeværende, der siden berørte spørgsmålet.

At Georg skulle hjem og læse teologi, og at han kun befandt sig oppe i ødemarken for at tjene penge til studierne, lagde han ikke skjul på. I Danmark havde han taget studentereksamen på aftenkursus samtidig med, at han havde arbejdet indenfor P og T. Da han endelig havde erhvervet den så højt attråede hvide hue, var han imidlertid, som så mange andre, blevet læsetræt.

Gennem en studiekammerat havde han hørt om arbejdet som radiosondemand, og efter et halvt års uddannelse på radiosondestationen i Jægersborg, hvor han lærte at puste balloner op med mere, så han sig derefter omplantet til det arktiske, omgivet af slædehunde og tavse, barske mænd, der siden deres konfirmation ikke havde frekventeret kirken alt for hyppigt og som i øvrigt ikke skænkede det hinsidige ret mange tanker. Man var kort sagt mere optaget af jagt og hundekørsel end af tankerne om det evige liv.

På den anden side var der heller ingen, der direkte tog anstød af, at Georg ville være præst. Bare han passede sig selv og ikke gik rundt og reklamerede for Vorherre i tide og utide, så kunne han for den sags skyld læse til hvad det skulle være: Lærer, sagfører eller præst. Det kunne vel være ét fedt. Den ene form for arbejde kunne være lige så god som den anden. Folk skulle jo døbes, konfirmeres, smedes sammen og sluttelig stands mæssigt i jorden, så det var da helt i orden med Georg!

Georg var på sin side helt klar over, at det var et usædvanligt miljø, han var dumpet ned i. Men for en kommende præst er det vigtigt at kende så mange af tilværelsens sider som muligt, lyse såvel som mørke. Det var da heller ikke sådan, at han gik rundt og gjorde sig til af noget eller skiltede med sin kristendom. Til søndagsfrokosten tog han sig såmænd også en øl og en enkelt snaps eller to lige som de andre, og han sagde godt nok ’skål’ og ikke ’halleluja’, som nogle havde frygtet ved hans ankomst. Jo, Georg var såmænd god nok.

Det var kun, hvis festerne udartede sig, hvad de undertiden gjorde, at han trak sig tilbage til sit eget værelse, hvor han fordybede sig i studiet af latin og græsk. Dette var der i og for sig ingen, der var utilfredse med, da det betød mere at drikke for dem, der blev tilbage på skansen.

Man havde endda flere gange overvejet at sende anmodning hjem til ministeriets personalekontor om at få sendt flere afholdsfolk op, da spiriturationerne var yderst knappe, hvis alle drak blot nogenlunde normalt, efter østgrønlandsk målestok vel at mærke.

Man havde derfor ikke ondt af Georg, fordi han gik så tidligt bort, snarere tværtimod, for trods alt den gode vilje, som han udviste, lagde han velsagtens alligevel en dæmper på det selskabelige liv, når der var flasker på bordet. Tit måtte man brænde inde med en eller anden vovet vits, når han var tilstede, og når han så omsider havde trukket sig tilbage, var det ikke altid lige let at genfinde tråden eller huske pointen.

...

For nu at vende tilbage til juleevangeliet, så kunne maskinmanden godt have sparet sig besværet med at få de andre til at 'tage lidt gas på Georg'. Denne sidste stillede nemlig juleaftensdag om formiddagen på stationslederkontoret.

"Hvad kan jeg hjælpe dig med Georg?" spurgte stationslederen venligt og bad ham tage plads.

Georg tøvede et øjeblik, så kom det: "Hvad ville du sige til, at jeg læste juleevangeliet i aften?"

"Læse juleevangeliet for dem! Sidste år sloges de allerede under selve middagen, så hele messen flød med andesteg, sovs og kartofter".

"Så slemme er de vel heller ikke", indvendte Georg udglattende.

"Ja, hvis du mener det og stadig har lyst, så for min skyld ingen alarm. Men husk nu på, at det er på dit eget ansvar!"

Rygtet om at Georg skulle læse juleevangeliet bredte sig som en løbeild over hele stationen, hvorved maskinmanden fik anledning til at hovere: „Så ku' vi jo li'så godt ha' spurgt ham først som sidst. Det ville vel også ha' set lidt pænere ud".

Du foreslog det jo kun for at ta' gas på ham" sagde handymanden lettere indigneret.

„Det var jo bare noget jeg sagde for sjov", protesterede maskinmanden, som allerede under pyntningen af juletræet var blevet grebet af den almindelige julestemning. „Men i øvrigt kan jeg oplyse om, at ifølge søloven har vi ligesom krav på at få juleevangeliet læst op om aftenen", tilføjede han som en ekstra triumf.

„Denne lov gælder ikke for Grønland og Færøerne. Kom ikke her og lær en gammel deepwater-sailor noget om søloven. Desuden sidder du landfast på en vejstation", brød kokken ind.

„Jamen alligevel!" fortsatte maskinmanden stædigt.

Men så blev det endelig selve juleaften. Messen var pyntet med guirlander og flag. Juletræet var kommet ned med juledroppet og havde allerede mistet ret mange nåle. Alligevel var alle enige om, at et smukkere træ havde de ikke set tidligere, i hvert fald ikke nord for trægrænsen. Bordet var forsynet med en rigtig hvid tøjduk i stedet for det sædvanlige kedelige plastic, dertil også tøjservietter formede som svaner. Folk var nyvaskede og velkæmmede, friske fra badet. De fleste var iført rigtige habitter med hvad dertil hører. Der var en uvant stemning af stivhed og højtid over dem, da de satte sig.

Anden var sprød og rødvinen veltempereret; men alligevel opholdt man sig ikke længere tid ved bordet end højst nødvendigt. Dette er et træk typisk for folk, som spiser i messer. Maden er ikke noget, man sidder over længere end højst nødvendigt. Måltidet skal overstås hurtigst muligt, før man holder flyttedag til de bløde stole.

"Så tror jeg nok, at Georg vil læse juleevangeliet for os alle sammen", sagde stationslederen og slog ud med hånden, da de var installerede med kaffe, godter og levende lys.

"Jeg synes, at vi lige skal synge en sang først for rigtig at komme i julestemning", foreslog Georg og stemte i med 'Glade jul'. Han var selv den bærende kraft i sangen. Andre forsøgte efter bedste evne at brumme med eller foregav at gøre det.

Da sangens sidste toner var døet hen, rejste Georg sig og indledte: "Men det hændte i de dage, da Pontius Pilatus var landshøvding i Judæa, at kejser Augustus bød, at alverden skulle skrives i mandtal". Nogle kiggede i smug på hinanden, men ingen fniste eller lo. De fleste så op i loftet eller ind i stearinlysenes flammer.

Georg sluttede med ordene: "Os er i dag en frelser født", hvorpå han klappede biblen sammen. Alle sad tavse et øjeblik, så lød stationslederens stemme: "Det var ellers godt læst Georg. Tak ska' du

ha' for de ord!" Han så sig kredsen rundt, alle nikkede bifaldende. Som afslutning sang man 'Det kimer nu til julefest'. Maskinmanden pudsede flere gange næse højt og gennemtrængende.

Kort efter rejste Georg sig som den første og gav hånden til hver enkelt. "Du er en af vore", sagde kokken. Alle nikkede bifaldende. Ingen anede på det tidspunkt, at Georg senere skulle blive sømandspræst i Antwerpen.

"Det var jo det jeg sagde", ymtede maskinmanden og så fromt frem for sig, da Georg var forsvundet. Der var ingen, der gad sige ham imod. Stationslederen forsvandt lidt senere. "Jeg går i seng nu", sagde han. "Men der står whisky og vodka på buffeten til dem, der har lyst.

Den aften var der ikke den sædvanlige afsætning, snart var der kun de vagthavende tilbage. De sad stille og nippede til nogle tynde sygekassesjusser, og det blev til den roligste juleaften på stationen i mands minde.

Let fængelige og religiøse sjæle kunne efter dette forlede sig til at tale om juleevangeliets evigt unge og aldrig forældede budskab, der bringer fred til selv de mest forhærdede tidselgemytter i alverdens fjerneste afkroge og spreder lys og glæde over land.

En mere nøgtern iagtager ville i det aktuelle tilfælde tørt konstatere, at man allerede dagen før, lillejuleaften, med julegløggen havde taget et kraftigt forskud på julens glæder, og at den almindeligt udbredte 'træthed' havde været stærkt medvirkende til aftenens rolige forløb. Men det står enhver frit at drage sine egne konklusioner.

En kendsgerning er det imidlertid, at det hvert år siden denne juleaften blev fast tradition, at stationens yngstemand læste juleevangeliet.

EFTERSKRIFT

Nytåret blev også behørigt fejret. Dronningens tale kunne man ikke høre. Som en ringe erstatning udtalte stationslederen nogle bevingede ord, hvorpå han sammen med Georg istemte 'Vær velsignet herrns år'.

De blev dog hurtigt overdøvet af kokken og handymanden, der intonerede 'Vi er ikke som de andre'. Herefter opstod kaos.

GAVEDAG PÅ DUKE OF SCANDINAVIA

Tirsdag den 19. november var foreningens formand AOP inviteret på skibsbesøg, fordi 2 besætningsmedlemmer ønskede at overrække en personlig gave.

Ole har gennem en årrække haft et særligt forhold til ex Dana Anglia, for det første på grund af den tidligere hjemmehavn i Ole's opvækstby Esbjerg, og for det andet fordi Ole selv

har sejlet med Dana Anglia i tidernes morgen. I formandstiden er relationen til netop dette skib derfor blevet dyrket ved jævnlige besøg i Esbjerg, og nu fulgt op i København hvor Dana med sit nye navn „Duke of Scandinavia“, be-sejler DFDS's nye rute til Polen.

Og hvad skulle gaven - i form af en 24-pakkers julekalender, med 24 næsten ens små bløde pakker så indeholde?

I et måske uovervejede glimt af et øjeblik, har Ole røbet en mindre livsstilshemmelighed som de fleste sikkert finder ganske barok. Ole forbruger et par sokker dagligt. I bogstaveligste forstand hører sokker til den type beklædningsdele, som hverken fortjener vaskemaskine, eller problemer med 2 ens eller andre tidsrøvende foranstaltninger. Og så er det vel sagt med „nogle indre billeder“.

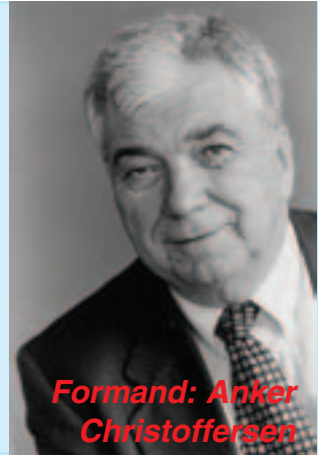

48. REPRÆSENTANT- SKABSMØDE

Fredag d. 22/11-2002

Referat og kommentarer/OleS

Formand: Anker
Christoffersen

FTF er Sø-Restaurantens hovedorganisation. Det er vores erfaring at det er der ganske mange, særligt unge, medlemmer, som ikke ved. Der er tilsvarende rigtig mange i samfundet som kun kender LO som en arbejdernes hovedorganisation. FTF er ikke så synlig, og kendes ikke som en stærk og markeret hovedorganisation når det gælder arbejdsmarkedspolitik, uagtet FTF har relativ stor manøvre-mulighed i det arbejdsmarkedspolitiske landskab, dets størrelse til trods. Det har præget den indre politiske debat i FTF gennem et stykke tid, hvor DSRF's formand særlig har markeret utilfredshed med at det ikke er lykkedes FTF i forbindelse med de store overenskomstafslutninger, at løsrive FTF-forbund fra forligsmandens sammenkædningsmanøvrer med LO-området.

FTF er partipolitisk uafhængig og støtter ikke politiske partier finansielt, i modsætning til LO som stadig og nødtvungent arbejder på at løsrive finanserne fra Socialdemokratiets propaganda-partikasse. Den partipolitiske uafhængighed er en stor styrke for FTF, men der er ikke rigtig bingo i det, for de fleste forbinder fagbevægelsen med partipolitisk tilknytning, på grund af LO's suveræne image som *Hovedorganisationen*.

Lidt faktuel baggrund:

LO

Stiftet i 1898-99 omkring de store arbejdskampe og september-forliget (Arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet - men arbejdernes ret til at organisere sig cementeres!) som "De Samvirkende Fagforbund". I 1967 ændres navnet til "Landsorganisationen i Danmark". Der eksisterer en såkaldt "Hovedaftale" mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening som beskriver hvorledes parterne i en kollektiv overenskomst skal forholde sig i forbindelse med uenigheder. LO har i perioder været direkte involveret i overenskomstforhandlingerne på de enkelte forbunds vegne, men ikke i de sidste 10-15 år, hvor LO først deltager i forligsinstitutionen tilsvarende FTF. LO repræsenterer - også tilsvarende FTF - lønmodtagerorganisationerne i forbindelse med sager som føres i Arbejdsretten. LO's Akilleshæl i nyere tid har været finansieringen af det socialdemokratiske dagblad "Aktuelt".

I 2000 var det samlede registrerede medlemstal 1.449.348 svarende til omkring 70% af samtlige fagligt organiserede. Store tunge organisationer i LO-familien er f.eks. HK, SID, KAD og TIB (Træ, indu-

stri og byg).

DSRF var en kort overgang i midten af 80'erne organiseret i LO.

FTF

Dannet 1952 som "Fællesrådet for Danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer".

2002: 356.639 registrerede medlemmer (1996: 338.372). Har ikke som LO forhandlings- og aftaleret, men fungerer som service-organisation. FTF er præget af offentligt ansatte, men rummer udover store foreninger som Sygeplejerådet, Danmarks Lærerforening, BUPL, også et stort antal små uensartede organisationer som ikke har ønsket at være medlem af LO-familien. Den politiske baggrund fra 50'erne har været afstandtagen til Socialdemokratiet og den "klassiske" arbejderbevægelses mål og midler, hvorfor LO i 50'erne bekæmpede FTF som en "gul" fagbevægelse. I 1973 blev der indgået en skriftlig borgfredsaftale mellem LO og FTF.

FTF er opdelt i sektioner (+ medlemstal):

SEKTION K (kommunalt ans.)	220.262
SEKTION P (privat ansatte)	89.796
SEKTION S (statsansatte)	46.581

DSRF hører hjemme i Sektion P, hvor vi er en del af søfartsgruppen med 4.658 medlemmer (DANA, DSRF og RAF-1917). Den "tunge" organisation i sektion P er Finansforbundet med **44.421** medlemmer.

For at illustrere FTF's spændvidde omkring helt små organisationer kan nævnes incl. medlemstal:

Hoffunktionærforeningen **49**
Foreningen af sognemedhjælpere i Danmark **113**
Foreningen af AF-regionschefer i Danmark **14**
Farvandsforeningen **57**

Foreningen af danske inseminører **200**

Musikgruppen i COII **143**

Foreningen af det kongelige operakor **60**

SAFU - sammenslutningen af funktionærer **509**

DFDS Funktionærforening **136**

DFDS Transportfunktionærforening **109**

OBS: Man er ikke funktionær, fordi man er organiseret i FTF-familien.

AC

Akademikernes Centralorganisation.

Dannet 1972. Forhandler overenskomster på det offentlige område. AC lægger endvidere vægt på at repræsentere medlemmernes professionelle interesser i uddannelses- og forskningsøjemed.

Registreret medlemstal 2002: 243.407.

INDTRYK FRA FORSKELLIGE VINKLER PÅ REPRÆSENTANTSKABSMØDET

OVERORDNET

Det var en tam forventelighedsforestilling på bare 3 timer. Beretningen - både den skriftlige og den mundtlige - var finkæmmet korrekthed, og de efterfølgende indlæg var præget af de store omsorgsorganisationers mærkesager eller de delegeredes behov for at markedsføre deres personlige forsamlings-evner-ambitioner. Der var hverken fodterapeuter eller linedansere på Nimb's blankpolerede talerstol, og repræsentanterne for SEKTION P afstod fra at blande sig i spørgsmål om udliciteringer og tættere samarbejde med LO.

Mødet blev på uklandelig demokratisk vis afsluttet med en nærmest kupagtig afrun-

40.000 om året.

Denne ordning har DSRF i politiske sammenhænge rost højt, og i praksis brugt med stor glæde. Der er tale om et næsten nødvendigheds-produkt for de små organisationer i FTF. Det er vores opfattelse at de store organisationer burde yde en skærv til denne type ordninger, som de ikke selv har nødige, til gengæld for de små organisationers bidrag af medlemmer og farverigdom til FTF-

systemet, som grundlæggende er konstrueret for at tjene omsorgsorganisationernes særinteresser. Ligesom vi i vid udstrækning bidrager til uddannelsessystemer vi kun trækker få veksler på. Men ordningen er dømt selvfinansierende!

ding til sen frokost-tid kl. 13.20. Det eneste varme punkt på dagsordenen "FTF - en handlekraftig hovedorganisation", blev dermed amputeret til en nøgtern tænkeforelæggelse fra FTF's sekretariat.

FRA DEN SKRIFTLIGE BERETNING OG "LINKS" HERTIL.

(plukket med "snævertsynede" briller)

Der er en rød sproglig tråd i beretningen. FTF anbefaler eller fraråder. Det er pænt kontorsprog og der hører gerne slips til. Og sådan bør det måske også være!

*Skarp afstand fra offentlige beskæringar
Støtter vismændenes ønsker om fastholdelse af lempelig finanspolitik
EU-retsligt. Sociale aspekter i offentlige kontrakter/licitationer
Efterlyser åbenhed i kommune-økonomi osv osv*

Stort træk på socialrådgiverordning.

Startede 1/4-2000. Nu 25 tilmeldte organisationer dækkende 42.201 personer. Koster 8 kr. medlem minimum 4.000/max

Lisbeth Snedker
Socialrådgiver

Flere modeller til et nyt arbejdsskadebegreb.

FTF forholder sig til to nye forslagsmodeller som skal tilfredsstille den nye regerings ønsker til billige alternativer til det socialdemokratiske forslag fra den forrige regerings afslutningsrunder. Der var dengang flertal for et markant ønske om revidering af ulykkesbegrebet således at det forsikringstekniske begreb blev bragt i overensstemmelse med det folkelige begreb. Men flertallet forsvandt og nu skal der realiseres en model som favner flere i en hurtig definitiv sagsbehandling. Blot

med kun lapperier på begrebsverdenen som indhold. FTF støtter en model, hvor skader som omfattes i dag, med sikkerhed bliver omfattet fremover.

Der er tale om et revideret juridisk landskab uden folkelighed og konsekvens, og muligvis med ringere retssikkerhed.

FTF behandler sager om arbejdsskader

Tilsvarende socialrådgiverordningen, men et par år ældre, og med samme nødvendighedsbetragtninger for de små organisationer. DSRF efterlyste allerede i 1997 den type tilbud fra FTF.

Nu er 32 organisationer tilsluttet en ordning som omfatter mere end 60.000 medlemmer.

Pris pr. 1. januar 2003: 4,5 kroner pr medlem/årligt og 3.600 kroner pr sag.

DSRF bruger ordningen med tilsvarende glæde som gælder socialrådgiverordningen, men det er et men, at vi savner føling med de egentlige resultater. Hvor mange sager var f.eks. blevet afgjort - med al sandsynlighed - nøjagtig ligedan, hvis eksperter ikke havde hjulpet med papir-showet.

Til gengæld må vi formode der oparbejdes stor strategisk og statistisk ekspertise på det afgørelsestunge område. Og for den enkelte arbejdsskadede er det af stor betydning der ikke kan herske tvivl om en optimal hjælp til den sendrægtige og juridicerende sagsgang. Vedkommende er i forvejen ofte hårdt plaget af den egentlige ulykke og tilhørende sociale konsekvenser.

Keld Berg
Sagsbehandler

FTF fastholder nej til at ansatte skal spionere.

EU vil se på reglerne om drugs og alkohol

På etiske områder vedrørende privatlivets fred, holder FTF fanen højt. Når det gælder "drug & alcohol" har FTF særdeles solidarisk støttet DSRF's holdninger, og kritiseret sludder-aftalen mellem DA og LO.

FTF er også ufravigelig når det gælder socialarbejderes ret til ikke at angive private forhold som kunne være kriminaliserende for den som modtager hjælpen.

Grænsestridigheder og mægling-nævn

Værktøjerne til at begrænse stridigheder - særlig om medlemmer - internt i fagbevægelsen, fungerer, tyder det på, særlig når det gælder egnene midt i blandt LO-FTF'interessefeltet.

Imidlertid afslørede repræsentantskabsmødet, at en i FTF, intern grænsestrid, trak ud i det uendelige, og den lille i spillet følte sig trådt på af hovedorganisationen.

Juridisk netværk

Ikke mange linier til det. Fra de små organisationers skriveborde må vi konstatere at juridisk assistance ikke er specielt høj-prioriteret i FTF-sammenhæng, hvilket FTF sikkert vil benægte med høj stemmeføring. Det er imidlertid logisk nok, og igen de store organisationers behov som afspejler sig. De har deres egne advokater ansat i egne huse. DSRF har måtte vælge advokat "ude i byen", for det me-

ste. Andre har ikke råd.

PLUK FRA DEBATTEN TIL DEN MUNDTLIGE BERETNING

Meget godt med projekter, men mere og mere brug for en handlekraftig organisation (Økonomaforeningen).

Dansk Sygeplejeråd ser - ikke overraskende og relevant - med stor skepsis på private sygeforsikringer og privatisering af hospitalssektoren.

Demokratidebat og udarbejdelse af katalog med visioner og missioner. Åbne for frieri-dialogen fra LO. Dansk Sygeplejeråd er parat til at levere den styrke som FTF behøver.

Danmarks Lærerforening - mener - måske mere overraskende - at manglende velfærd til alle og skattestop, kan finansieres ved at beskatte de multinationale selskaber som kører på frihjul i Danmark. Mere forventeligt måske at DL ønsker at igangsætte debat om tættere parløb med LO.

BUPL ønsker uden diskussion forventelighedsbegrebet væk fra arbejdsskade-forsikrings-terminologien (det er ikke en ulykke hvis man burde kunne forvente taget faldt ned i hovedet på en, eller patienten sparkede så dit eller dat hændte). Efterlyser mere politisk ageren uden parti-afhængighed men kunne tælle til 90. Misunder imellem LO og ønsker at antaste arbejdsgiverens ubetingede ret til at lede og fordele arbejdet.

Dansk Socialrådgiverforening ønsker som Danmarks Lærerforening at udvide bekendtskabet med LO. Der er fordele og ulemper ved at tale med 1 stemme.

FTF har en parallel amtskreds-struktur og repræsentanter fra Fyn, Nordjylland og Bornholm, fortalte at *det er vigtigt med det handlekraftige, og man må ikke glemme den verden som ligger udenfor Christiansborg.*

Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening *interessere sig ikke for kysseri med LO. Føler sig dårligt behandlet i FTF i tvist med Finansforbundet, og vil gerne bringes ud af den vildfarelse at i FTF har man magt som størrelse.*

Formand for FTF, Anker Christoffersen, rundede diplomatisk de forskellige holdninger af, og havde kun et enkelt udfald mod forsikringsfunktionærerne og måske at FTF ikke skal risikere at komme i klemme mellem LO og Socialdemokratiet. De må klare deres egne skær, men FTF er ikke imod samarbejde.

DEN ØVRIGE DAGSORDEN

5. FTF's fremtidige rolle - FTF en handlekraftig organisation.

Dirigenten konstaterede at debatten allerede var foregået under det forrige punkt og at frokosten ventede. En afstemning om at bryde for pause (frokost?) blev nedstemt.

Noget forarbejde på området blev sprogmæssigt formuleret af FTF's direktør Jens Kragh, og på det illustrative område

af informationschef Karin Kaas.

En række hurtige dias-billeder som statistisk gengav en undersøgelse blandt medlemsorganisationerne blev - til fagredaktørens ærgrelse - ikke omdelt. Det havde ellers været herligt billedmateriale til denne artikel. Nu må vi pænt vente til det kommer på nettet.

Jens Kragh og Karin Kaas

7. Fastsættelse af endeligt kontingent for år 2003.

Fra 1. januar 2003 betaler vi for medlemsskabet:

Basiskontingent: 65.300
Pr. medlem over 500: 91,90.

Under repræsentantskabsmødet blev der vedtaget 3 udtalelser:

*Nej til velfærdsforringelser
Regeringen fokuserer for lidt på velkvalificeret arbejdskraft
Ophævn BST-stoppet (bedriftssundheds-tjeneste).*

6. Regnskab for 2001

Må have taget mindre end en smøgpause.

Resultatopgørelse 2001

Indtægter:	
Kontingentindtægter	47.256.289
Renter og udbytte m.v.	2.465.673
Indtægter i alt	49.721.962
Udgifter:	
Organisatoriske udgifter	4.027.000
Faglige udgifter	2.426.275
Informations- og publikationsvirksomhed	1.273.739
Internationale aktiviteter	2.186.211
Administrationsudgifter:	
Løn og pensionsudgifter m.v.	27.061.918
Ejendoms- og lokaleudgifter	3.800.417
Administrationsudgifter i øvrigt	4.804.881
Hørsøttelser til aktuelle projekter	722.500
Udgifter i alt	46.311.960
Overskud før skat	3.410.012
Skat:	
Beregnet foreningssskat	0
Udenlandsk udbytteskat	13.091
Regulering af udskuddt skat, indtægt	362.072
Overskud	3.758.993

LÆSERBREV

Af: Ian Hunter

Vi har nu oplevet APM's individuelle kontrakter for hovmestere i et lille år på forsøgsbasis, og snart skal vi stemme om permanent indførsel eller ej. Når jeg taler

med mine kollegaer er det første jeg hører, "hold kæft, jeg får x-tusind kroner mere end før!"

Det er rigtigt at man får flere penge mellem fingrene her og nu, men hvad bliver prisen hen ad vejen? Den eneste fordel jeg kan se med vores "nye" individuelle kontrakter er nemlig penge. Og jeg er, ligesom de fleste mennesker, meget glad for penge, og vil nødig sige "nej tak" til lønforhøjelse. Men alarmklokkerne ringer. Jeg arbejder for A.P. Møller, et firma der ikke er kendt for den allerbedste personalepolitik, selvom de har bestræbt sig for forbedringer i den seneste tid.

Så jeg er skeptisk når jeg pludselig bliver tilbudt en ny kontrakt med en større løn, hvad skal der "betales" den anden vej?

Men selvfølgelig skal det nye koncept prøves før valget træffes.

Som sagt er den eneste fordel jeg kan se penge. Men hvad er fordelene set fra vores arbejdsgivers side af bordet. Først og fremmest er ventepenge afskaffet. Ventepenge er erstattet af "negative fridage". Det vil sige, at hvis rederiet vil beholde dig hjemme mens du af en eller anden grund venter på et skib, så vil det foregå på egen regning. Rederiet kan "låne" dig de nødvendige fridage hvis din fridagsop-

sparing er brugt. Lån skal tilbagebetales, og det er ikke ligefrem en billig rente APM kalkulerer med. Man tjener 0,73 fridage i øjeblikket pr. sejldag, så hvis man nyder 14 dage ekstra hjemme, kommer man til at sejle 3 uger ekstra for at betale tilbage. Og hvad så, hvis man kommer i tanke om at sige op mens man har nogen af de "negative fridage" hængende over hovedet? Skal man betale sig fri, eller er man fanget af rederiet indtil man har sejlet dagene ind? Bondefangeri? Bestem selv!

Hvad med helligdage? I vores sidste overenskomst blev der indført en form for erstatning for de kollegaer som sejler i jul og nytår - men stadigvæk ingenting for påske, pinse, og alle de andre fridage, som "almindelige" mennesker nyder - men en spæd start i den rigtige retning. Det har vi åbenbart også foræret væk i vores glædesrus over at vi nu kan kalde os selv for "senior officer" eller noget lignende.

Jeg vil ikke bare være ham der vil være negativ over det hele, men jeg mener at denne kontrakt skal være godt og grundigt gennemdiskuteret INDEN vi stemmer. Efter stemmerne er talt, er det for sent at ærgre sig over resultatet. Måske vil flere medlemmer hive fat i keyboard eller kuglepen og skrive deres mening til fagbladet, eller måske skal vi have afholdt nogle møder om disse emner.

Jeg ved det ikke, men en ting er jeg sikker på. Som kontrakten er i øjeblikket synes jeg der er alt for mange faldgruber indbygget, som jeg ikke kan lide. Er der andre derude som har samme mening? Lad os høre fra dig.

Indmeldelser i perioden 12-10-2002 til 13-11-2002

IND	DSRF	EFTERNAVN	FORNAVN	REDERI
01-11-2002	Jespersen	Kim Chr.		A.P. Møller
05-11-2002	Larsen	Jan		A.P. Møller
01-11-2002	Lajer	Helle Dianne Mørk		Danserv A/S
01-09-2002	Mogensen	Kenneth E.		DFDS
01-10-2002	Rosenby	Lotte		DFDS
14-10-2002	Bomholt	Tanja Ekstrand		DFDS
14-10-2002	Frederiksen	Kasper		DFDS
14-10-2002	Kristensen	Maiken Rie		DFDS
14-10-2002	Mohr	Kim Torbjørn		DFDS
21-10-2002	Jensen	Maibritt Wøbber		DFDS
21-10-2002	Jørgensen	Carina		DFDS
01-11-2002	Hansen	Jane Frilev		DFDS
01-11-2002	Hansen	Kim		DFDS
01-11-2002	Hauerslev	Henriette		DFDS
01-11-2002	Sørensen	Jan Kristian		DFDS
01-11-2002	Mikkelsen	John Hovgaard		Scandlines A/S

18

Slettet p.g.a. restance

Riste Stamenkowski Bornholms Trafikken

Ind/Ud oktober 2002

Ind	19
Ud	12
Netto	7

**Runde fødselsdage
i perioden 10/12/02 -
27/01/03**

Jens Møldrup Nielsen - Gl. Århusvej
32, 8732 Hovedgård - fylder **60 år den
10. december**

Claus Peder Buch - Muslingevej 53,
6710 Esbjerg V - fylder **50 år den 29.
december**

Aksel Jensen - Hunsballevej 35, 7600
Struer - fylder **70 år den 11. januar**

Numeriano Fernando - Offenbachsvej
33, 1.th., 2450 København SV - fylder **50
år den 16. januar**

Vi mindes

Ole Kure, f. 16/4 1931, er afgang ved døden d. 26. oktober 2002

Michael Ølholm Roepstorff, f. 13/7-1969, er afgang ved døden d. 3. november 2002.

Inger Marie Darling Hansen - Mølle-
gade 10, 3700 Rønne - fylder **60 år den**
18. januar

Lene Skov Hansen - Grønagervej 18,
Nyker, 3700 Rønne - fylder **50 år den**
20. januar

Erik Reinholdt Jensen - Fasanvænget
2, Hjerting, 6710 Esbjerg V - fylder **60 år**
den 19. januar

Helga Jensen - Skansevej 10, 390
Hundested - fylder **80 år den 27. januar**

JUBILÆUM i perioden 10/12/02 - 27/01/03

Niels Erik Nicolajsen har den 10/12
været medlem af foreningen i 40 år og
udnævnes dermed til æresmedlem.

Jens Alfred Jensen har den 1/1 2003
været medlem af foreningen i 25 år.

Hjertelig tak for opmærksomheden ved
mit 25 års jubilæum

Arne Stegali

Tak for opmærksomheden på min 50 års
fødselsdag. Tusind Tak.

Veronica Dwyer Sørensen

En forsinket tak for gaven til min fødsels-
dag, men der kom lidt sygdom i vejen.

Alma Polonius

Til Kolding det gik - på hotellet vi fik
så jeg fik hik, jeg til sidst kom med et nik.
Tak for en flaske vin
til 50 års dagen min
jeg af foreningen fik og den 24. gik.

I næste måned en jul
hvor alle skal have sul.

Jer sjællændere jeg tænker på,
jeg også julen herhjemme skal nå.

Hanne Jensen

Hej der inde på kontoret.
Så er Mortens Aften lige om
hjørnet, som vi vil holde i sø-
en, syd for Cuba
med kurs mod Panama.

Jeg er oprigtig talt benøvet over den ind-
sats som du Ole S. har lagt i dette efter-
løns sjov. Det må have været noget af
et stykke detektiv arbejde at få samlet
alle trådene, bakket op af dokumentation
og så præsenteret på en sådan måde, at
det ville gøre en hvilken som helst garvet
paragrafrytter hed om ørene, at skulle gi-
ve afslag.

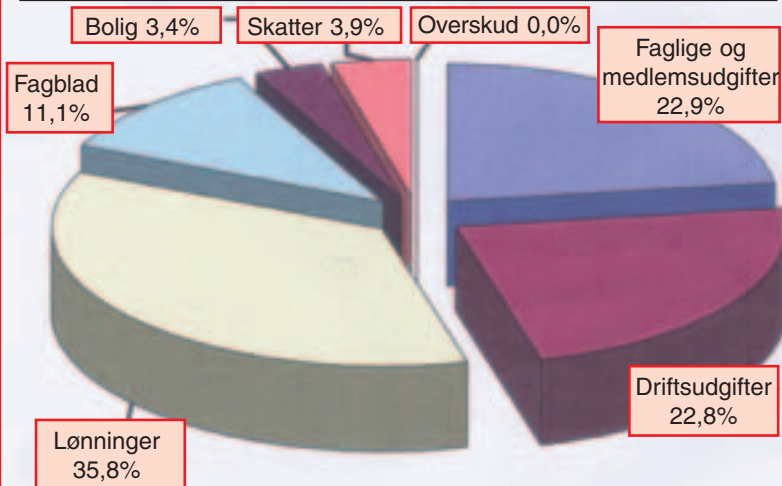
Med beundring og taknemmelighed,
sendes de bedste hilsner, med ønsket
om at jeres andesteg må blive lige så
sprød og velsmagende, som jeg agter at
lave den her ombord på Marchen Mærsk

Jens, The Great Dane.

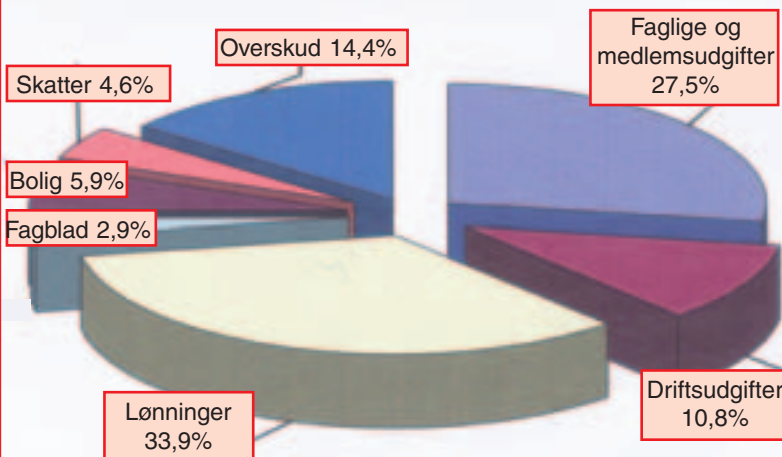
PS. må gerne trykkes i SØ-REST, evt.
under "Tak", for jeg mener det sku'.

SÅDAN BRUGES MEDLEMMERNES PENGE

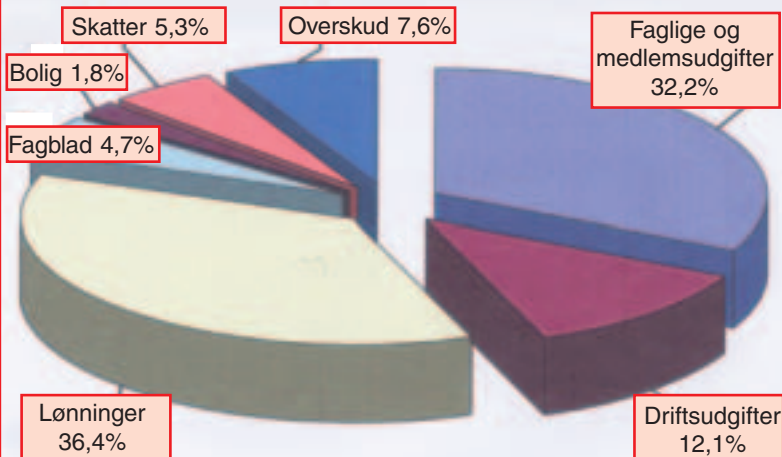
Kontingentfordeling 1997. Kontingent forening 365 kr. pr. mnd

Kontingentfordeling 2001. Kontingent forening 295 kr. pr. mnd

Kontingentfordeling 2003. Kontingent forening 295 kr. pr. mnd

Lagkagerne viser hvordan foreningens kontingenter blev anvendt i 1997, 2001 og budgetteret for 2003. A-kasse kontingentet er ikke medregnet da det udelukkende går til foreningens A-kasse FTF-A, og da foreningen ikke har indflydelse på satser i FTF-A.

Driftsudgifter er alle de udgifter som er nødvendige for at drive og administrere foreningen, såsom : Telefon, porto, revision, forsikringer, EDB – udstyr og vedligehold, PBS – gebyr og meget mere.

Lønninger er lønninger, ATP, feriepenge, og pensioner til foreningens ansatte.

Fagblad er alle udgifter til foreningens fagblad, herunder også porto til udsendelse.

Bolig indeholder husleje, varme, lys og vedligehold af foreningens lokaler/ejendom.

Faglige – og medlemsudgifter er udgifter til advokat, tilidsrepræsentanter, overenskomstforhandlinger, medlemsmøder, generalforsamling, bestyrelsen, kursusgodtgørelser til medlemmer, trykning af overenskomster, kontingenter til FTF/ITF/NTF/ETF, skibsbesøg, gaver til medlemmers jubilæer/mærkedage med mere.

Skatter er de skatter og afgifter foreningen betaler, incl lønsumsafgift, miljøafgift m.v.

Overskud og hensættelser er det overskud som foreningen har og de eventuelle hensættelser af overskud til øremærkede formål i det næste år.

I alle "lagkager" er fordelingen i de en-

kelte "stykker" ens, f.eks. selv om advokatudgifter i 1997 var bogført i driftsudgifter (administration) er de i fordelingslagkagen anbragt i faglige og medlemsudgifter, hvor den post i dag bogføres.

KONTINGENT- OG DAGPENGESATSER 2003

A-kassen FTF-A har nu meddelt foreningen næste års satser for dagpenge og A-kasse kontingent satserne. Disse fastsættes af staten og er ens for alle A-kasser.

Medlemskontingentet til Dansk Sø-Restaurations Forening vil ikke stige i 2003, men stigningerne til A-kassen skal vi desværre opkræve.

Medlemsgebyret til FTF-A stiger med 3 kr. pr. måned, A-kasse bidraget med 7 kr. pr. måned og endelig efterlønskontingen-

tet med 11 kr. pr. måned.

Det betyder en stigning på 10 kr. pr. måned for A-kasse uden efterløn, og 21 kr. stigning for A-kasse med efterløn.

Efterlønsbidraget stiger fra 352 kr. til 363 kr. pr. måned.

Samtidig stiger dagpengesatserne også, heldigvis. Og med mere end A-kasse stigningerne, maksimal dagpengesats stiger fra 604 kr. pr. dag til 623 kr. pr. dag.

Bestyrelsen

Incl. A-kasse

Fuldtids <i>Incl. efterløn</i>	1020
DFDS* <i>Incl. efterløn</i>	920
Deltidsforsikrede <i>Incl. efterløn</i>	827
Uddan./militær <i>Incl. efterløn</i>	778

Fuldtids <i>Excl. efterløn</i>	683
DFDS* <i>Excl. efterløn</i>	582
Deltidsforsikrede <i>Excl. efterløn</i>	594
Uddan./militær <i>Excl. efterløn</i>	424

* Ansatte i DFDS grundet overenskomstaf-tale.

SÆRLIGE SATSER

Fylt 60 år før 1/7-1999	
Ikke på efterløn	741
Fylt 60 år efter 1/7-1999	
Efterlønsbevis	667
Efterløn - ny ordning	520
Efterløn, trin 1	405
Efterløn, trin 2	312
Overgangsydelse	336

Excl. A-kasse

Foreningsmedlem u/A-kasse	295
Foreningsmedlem.... DFDS*	195

Passive	90
Kokkeelever	90
Førtidspensionister	90

Dagpengesatser - fuldtidsforsikrede /deltids pr. dag i 5 dage om ugen:

100%-satsen	623/415
91%-satsen	567/378
82%-satsen	511/340
60%-satsen	374/249

G-dage, hele	623
G-dage, halve	312

100% = Dagpenge og gl. efterløn trin 1

91% = Ny efterløn

82% = Dimittend, gl. efterløn trin 2, overgangsydelse

60% = Børnepasningsorlov

NEKROLOG

Af: Arne Bruun

Fra foreningens generalforsamling 1999.

Det er med stor sorg vi må meddele at overhovmester Ole Kure efter et halvt års sygdom er afgået ved døden, 71 år gammel.

Ole Kure var medlem af foreningen siden han startede med at sejle med kul-dampere i slutningen af fyrrerne, og han har i en længere årrække været aktiv i foreningen som medlem af bestyrelsen. Selv mødte jeg ham første gang i 1957 i Havnegade.

Ole vil blive husket som en god kammerat, jovial, ærlig, retfærdig, og som en respekteret personlighed der altid var klar med en god historie.

Han var i mange år censor ved skibskokkeskolen Norgesgade i Køben-

havn, og senere på Ålborg Tekniske Skole, indtil søkokkeuddannelsen blev nedlagt. Mange vordende skibskokke har stiftet Ole Kure's bekendtskab ved terminsprøver og afsluttende eksaminer. De senere år var det eleverne på skoleskibet GEORG STAGE der nød godt af Ole Kure's bekendtskab som censor.

Ole startede sin søfartskarriere i A.P. Møller og kom senere til Dampskibsselskabet Øresund, bedre kendt som DSØ. Han afrundede med søfartsstyrelsens skole- og øvelsesskibe, bl.a. skoleskibet DANMARK, og senere NAVIGATOR, HANS CHR. ANDERSEN og LARS A. KRUSE. Det blev her til 34 års ansættelse, hvorefter Ole Kure gik på pension.

Efter sin pensionering glædede han amagers senior-pensionister på AOF's aftenkurser for finere madlavning, med sin viden og sin væremåde.

En god kammerat og kollega er gået bort.

Æret være hans minde.

Fra foreningens efter-generalforsamling 2000.

Bestyrelsesmøde torsdag d. 21. november 2002

Bagest fra venstre:

Ole Nielsen, Torm
 Jannik M. Madsen, DFDS
 Helle Hermansen, BHT
 Barno Jensen, andet
 Benny Svendsen, BHT

Forrest fra venstre:

Karen Margrethe Madsen, BHT
 Karen Vedsted, uddannelse
 Kenneth „Cirkeline“, DFDS
 Liv Teigland, ledig (suppleant)

**Fraværende
 (arbejde/sygdom)**

Thomas Nielsen, supply
 Jens Chr. Raassi, APM
 Carsten Pedersen, DFDS
 Hanne Jørgensen, DFDS

FORENINGEN ORIENTERER

Flytninger/nyt telefonnummer:

Foreningens kasserer Corlis, anmoder alle der flytter eller skifter telefonnummer, om at orientere foreningen.

Julelukning:

Foreningens kontor er julelukket fra *fredag d. 20. december kl. 12.00* til og med *onsdag d. 1. januar*.

Beredskabstelefonnummer: 39668007.

MED HATTEN I HÅNDEN

en beretning fra det virkelige liv om at være arbejdsløs II

Af: Birgit Juul Frandsen

I forrige nummer af bladet bragte vi de 4 første kapitler i *Birgit Juul Frandsen's* personlige beretning om aktiverings-showet, således som det er oplevet af Birgit.

I dette nummer bringer vi de to afsluttende kapitler. Der er senere tilføjet et efterskrift. Med aktivering er det gerne sådan, at hver dag skriver sin egen historie, men sjældent på papir. Historien er *for* mistrøstig.

Tak til Birgit for at delagtiggøre os andre i denne dagens Danmark-virkelighed.

Afsnit 11 Alpha-gruppen

Efter lidt tid hjemme blev jeg "inviteret" til et orienteringsmøde omkring et kursus, der i store træk handlede om at lære mig selv at kende, at kunne skrive en ansøgning og gebærde mig pænt og rigtigt til en jobsamtale. Jeg skyndte mig at skrive til AF, at hvis kurset på mindste måde lignede "Job Igen", var det ikke lige det, jeg havde brug for.

Det gik, som det plejer.

Mine personlige ønsker var uinteressante, jeg skulle anbringes i.h.t. aktiveringsloven !

Vi var 24 personer omkring og over 50, vi fik at vide, at vi ikke kunne sige nej til kurset, så var linien lagt.

Endnu engang var der nogen, der bestemte, hvad der var godt for mig, iøvrigt helt uden at kende mig, for det var ikke min sædvanlige AF-kontaktperson, der stod for kurset.

Er det da ikke utroligt????

Sikke evner, de har, disse mennesker!!!!!!!!!!!!

Jeg besluttede mig, at jeg ville forsøge at være lidt positiv, det kunne jo hænde sig, at der var noget at hente. Den første dag, allerede, krakelerede mine gode intentioner. Noget af det første, der skete på førstedagen, var, at vi fik stukket et stykke papir ud, som vi skulle udfylde.

I store træk skulle vi hver især nedfælde vores forventninger til kurset. Jamen, hvad i himlens navn forventer man af svar, fra en flok, der har fået vredet armen om på ryggen for at del-

tage ????

Det virkede simpelt hen for dumt på mig.

Mit bedste bud var: At bevare dag-pengeretten. Jeg havde kun det mål og den forventning.

Undervejs i kurset blev jeg bare så vred, at jeg måtte skrive det ud, og det følger hermed:

Den 21.11.2000

NU er jeg vred.

Endnu engang skal jeg tvinges til at lære at skrive en ansøgning, lære at skrive et CV, lære at opføre mig efter bogen til en jobsamtale.

Lære at føre mig rigtigt frem.

Lære at sige de rette ting på rette sted.

Jeg var så letsindig at læse næste periodes kursusprogram igennem og der er åbentbart ingen grænser for kursusudbydernes fantasi m.h.t. vores mangler.

Vi er 24 stk.s. ca. 50-årige, der, efter mange år på arbejdsmarkedet, hvor alle uden undtagelse har passet deres respektive stillinger, nu ved tidernes ugunst er havnet i arbejdsløshed.

Og nu skal vi, på vej ud af arbejdsmarkedet, lære at søge job.

Er der da ingen grænser for ydmygelserne. ??????????

Og ingen har spurgt os, om vi har lyst og behov for sådan et kursus, i hvert fald er kun de færreste af os blevet spurgt.

Ingen har spurgt mig !!!!

Og jeg er ikke interesseret i denne

form for misforstået hjælp.

Man opererer fra AF side med, at vi er helt uden selvtillid. Alle sammen. Det eneste tidspunkt, hvor man mister selvtilliden, er, når man bliver anbragt på sådan et tumbe-kursus. Ikke, at deltagerne er tumber, tværtimod, alle er veluddannede og begavede mennesker, men vi bliver behandlet som tumber, der ikke ejer evnen til at tænke selv.

Jeg har masser af gode ideer, og jeg er sikker på, at hvis jeg havde fået at vide, at jeg kunne medbringe 100.000 ind i et helt- eller halvt offentligt foretagende, hvis jeg havde fået det at vide for længe siden, havde jeg nok job i dag, hvis der overhovedet er noget.

Jeg behøver s'gu ikke gå på et dyrt kursus af tre-fire mdr.s. varighed for at finde ud af det!!

Enten er jobbet der, eller også er det ikke, og så længe magthaverne ikke erkender dette og tager det til efterretning, skal vi arme hjemløse sjæle trækkes med det her, og anden lær-at-stå-op-om-morgenen aktivering. For det er ikke andet.

Hvis vi får service-job i løbet af dette kursus, er det nok mere oplysningen om og muligheden for, at vi kan tilbyde os i servicejob med påhæftet bonus, end det er opstillingen af CVéts skyld.

Med hensyn til træning i jobsamtale. Jeg har ikke tænkt mig at optræde på andre måder, end min egen, til jobsamtalen, jeg tager heller ikke andet tøj på, end jeg ellers kan finde på at iføre mig.

Jeg er den, jeg er, på godt og ondt, og enten kan man lide mig, eller også kan man ikke.

Skal jeg udtrykke mig på en bestemt måde, for at komme ind i en virksomhed, så har jeg alligevel ikke lyst til at være der, så er det jo ikke mig, de har ansat.

Jeg bruger min intuition, og det har før givet godt resultat.

Jeg har selv tidligere været i gang med telefonbogen, som jeg er det nu, men blev afbrudt midt i det hele, for at deltage i et andet kursus for at lære, hvordan man søger arbejde !!!!!!!

Jamen, det ved jeg da godt.

Jeg har altid været i stand til at finde arbejde. Problemet er kun, at arbejdet ikke er der.

Det ville have været mere brugbart, hvis nogen kunne oplyse, i hvilke firmaer, der er brug for arbejdskraft. Vi hører i medierne, at der er mangel på arbejdskraft, og ikke en eneste kan sige hvor. Det er flot.

Spørg mig om, hvilke kurser, der kunne være relevante for mig, for at komme videre,

Spørg mig om, hvorvidt jeg har brug for yderligere hjælp.

Og I ville have fået det svar, at jeg kunne bruge et tysk- et engelsk- og et "concorde"-kursus.

Det havde været relevant for mig !!!!!!!!!!!!!!!

Da jeg fremsatte dette på AF, fik jeg at vide, at det ikke lige kunne lade sig gøre !

Da jeg spurgte om, hvilke firmaer, der evt. manglede arbejdskraft, fik jeg at vide, at der vist nok var et firma i

Vordingborg, der af og til søgte og ellers kunne jeg søge ind som tarmrensere i Saksøbing !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Sidstnævnte har aldrig stået på min ønskeseddel .

Jeg er så træt af, at mere eller mindre inkompetente mennesker, med loven i hånd, skal have hånd- og halsret over mig.

Giv mig de nødvendige kurser og jeg skal nok selv finde et job !!!!!!!!!!!!!!!

Giv kurser, som dette, til de, der ønsker det !!!!!!!!!!!!!!!

Unge, f. eks., så var pengene nok givet bedre og mere hensigtsmæssigt ud.

For mig ser det ud som om, at de eneste, der har noget fornuftigt ud af dette kursus, er kursusholderne, så har de da arbejde så længe.

Og AF's medarbejdere, som så åbentlyst er bange for at miste deres job, at de er parat til at anbringe folk i hvad som helst, bare for at beholde eget job.

Jeg har altid haft et godt helbred, men i disse fire år, hvor jeg har været arbejdsløs, og dermed jaget vildt, er det begyndt at smuldre, jeg pådrager mig det ene efter det andet.

Hvorfor ?

Det er ikke arbejdsløsheden i sig selv, jeg kan sagtens underholde mig selv, (jeg har et rigt, indre liv) og kigge efter job samtidig.

Det er den evige ydmygelse, det er, at blive pisket rundt i manegen uden mål og med, uden at blive spurgt, uden at have nogen indflydelse på eget liv.

Og jeg mener, at hvis Arbejdsformid-

lingen levede bare en lille smule op til deres navn, ja, så kunne de måske begynde at koncentrere sig om at finde muligheder for reelt arbejde til de forskellige, ud fra personlige ønsker, i stedet for at have så travlt med at anbringe folk rundt omkring på diverse svagtbørnskolonier !!!!!!!!!!!!!!!

Det virker ikke særligt seriøst, når man fra AF's side siger, at NU er der mangel på arbejdskraft, og alder er ikke noget problem, men samtidig ikke er i stand til at nævne et eneste sted, hvor man kan bruge omtalte arbejdskraft.

Jeg erfarede via TV, at 75% er glade for aktiveringen, og det er jo godt. Men hvad så med resten, vi bliver stadig behandlet, som om problemet er uerfarenhed og manglende lyst til at arbejde.

Jeg synes ikke, jeg har fået nogen som helst hjælp fra AF's side i disse fire år.

Jeg er ikke arbejdssky, og jeg kan godt finde ud af at passe et job. Det har jeg gjort indtil for fire år siden. Men jobbet skal ligesom være der. Jeg vil gerne have et job og agter at blive i det, så længe, det er muligt. Derfor vil jeg gerne have et job, der interesserer mig, og ikke et job for jobbets skyld.

At der er andre muligheder, end de, der direkte har med min uddannelse at gøre, ved jeg udmærket, og jeg har hele tiden tænkt i de baner. Med hensyn til kurset, det kunne være klarer på et par undervisningsdage, hvor vi fik relevante, brugbare oplysninger.

Man bliver ikke rig af at være arbejdsløs, og det alene er drivkraft for os til at finde noget.

Jeg ville hellere have haft kursuspenge ind på min konto, dèr ville de have de gjort gavn.

Jeg skal med fornøjelse indrømme, at kurset var bedre tilrettelagt og mere kvalificeret, end "Job Igen", men jeg synes ikke, der var noget nyt under solen, jeg havde hørt det hele flere gange før, så jeg kedede mig bravt. Dog fik jeg nogle fif til opsætning af mit CV, så det er blevet mere hæderligt.

Dèt fik jeg ud af et 14-ugers kursus. Var der virkelig ikke andre, der kunne have fået mere glæde ud af det kursus end jeg????

Det ser ganske vist ud til, at jeg har fundet mig et job, mens jeg har gået på kurset, men det er helt min egen fortjeneste, for jeg ville under alle omstændigheder have søgt ind i det firma igen omkring denne tid. Jeg har søgt for et år siden, og da jeg dengang fik at vide, at de ikke havde brug for nogen lige på det tidspunkt, besluttede jeg at følge op på sagen om et års tid. Og det har altså, måske, givet pote nu.

Jeg har mødt en masse flinke mennesker på kurset, som det har været hyggeligt at være sammen med, men det er vel ikke derfor, jeg skal aktiveres???

Jeg synes stadig ikke, det er statens pligt at sørge for mit sociale velfærd.

Så meget velfærdssamfund er Danmark vist ikke?!?!

Afsnit 12 Afslutning

Nu vil det jo være rigtig smart, hvis jeg kunne komme med nogle gode forslag til fornuftige ændringer af loven. Jeg har ét.

Gør aktiveringen frivillig for mennesker over 50 år, især hvis de bor i områder, der i forvejen har for lidt arbejdspladser, og stop alle de "kunstige åndedræt" i form af servicejob, hvilket heldigvis allerede er stoppet, offentlig jobtræning, privat jobtræning og praktikpladser. Jeg føler det mere ydmygende end opbyggeligt, med mindre det er mit eget ønske og behov.

Enten har virksomhederne råd til de folk, de skal bruge, eller også har de ikke, og hvis sidstnævnte er tilfældet, er det måske et helt andet område, der skal kigges på, virksomhedsbeskatningen, måske? Eller egnsudviklingen?

Hvis der virkelig var brug for arbejdskraft, ville selv de lidt ældre også komme igang, men det sker ikke.

Hvorfor? Ja, der er nok ikke alt det arbejde, vi hører om i medierne.

Ikke engang de fremmede, som er unge og lette til bens, kan få arbejde, og så kan der vel ikke være den store mangel på arbejdskraft?????

Skulle en "ældre" endelig være heldig at finde sig et job, så er det i langt de fleste tilfælde i en eller anden støtteordning, og det er altså ikke alle, der opfatter jobtræning og lign. som forbedret livskvalitet, nej tværtimod, som en degradering!!!

Giv uddannelserne til de unge, som selv har svært ved at komme i gang, og også til de lidt ældre, der gerne vil. Men når der nu ikke er rigtigt arbejde til alle, så lad de blive hjemme, der kan klare det, og hjælp dem, der går i stykker af ikke at have arbejde.

Gør det, som både tidligere og nuværende regeringer proklamerer: "Lad mennesket komme først", altså, lyt til, hvad den enkelte person siger.

Ja tak, lad os få lidt indflydelse på eget liv, også selv om vi er så uheldige at blive arbejdsløse.

De fleste mennesker vil faktisk gerne arbejde og tjene mere end understøttelsen, så det hele vil nok op i en højere enhed, hvis man indførte lidt personlig frihed. For eks. kunne man indføre muligheden for deltidsjob med supplerende understøttelse, uden tidsbegrænsning, for en bestemt aldersgruppe, for eks. over 50, 52 eller andet. Jeg personligt ville ikke opfatte det som en "krykke"-ordning, men som ordinært arbejde, suppleret op af min forsikring. Det må i sidste instans være mere rentabelt for Danmark, at folk tjener nogle af deres penge selv. Og det kan være nemmere at finde et deltidsjob end et heltidsjob, når man er over 50 og kampen om jobbene er så hård.

Hvordan aktiveringsloven bliver nu, hvor vi har fået ny regering, er ikke til at vide. Som jeg har det nu, vil jeg tvivle på, at den bliver værre, at det slet ikke kan lade sig gøre, men jeg må erkende, at jeg før er blevet slemt overrasket, sjældent i positiv retning, når der er tale om aktiveringsloven.

Jeg føler mig ikke nytteløs, fordi jeg er arbejdsløs, tværtimod, jeg er i stand til at hjælpe med at hente og bringe mine fire børnebørn i institutioner, samt at passe dem, når de bliver syge, på sigt en ret betydelig ting, i mine øjne, og også samfundsmæssigt. Men som arbejdsløs har man ikke en chance for at tilrettelægge sit liv og få en hverdag, for lige pludseligt skal man aktiveres, til hvis fordel eller glæde er det egentligt, når man ikke bliver spurgt i forvejen ?????

Det ville have været dejligt, hvis en arbejds- / beskæftigelsesminister selv havde prøvet at være arbejdsløs, at være på gulvet hos os andre.

Tænk, hvad det kunne gøre for aktiveringslovgivningen, at den person, der lovgav på det område, vidste, hvad han/hun lovgav om.

Hvis vedkommende kendte følelserne ved at være arbejdsløs.

Vidste, hvor svært det kan være at leve af en understøttelse i dagens Danmark.

Vidste, hvordan det er at blive behandlet, som om man ikke selv har nogen mening om, hvad der er godt for én, for at komme videre.

Vidste, hvordan det er at blive behandlet som et ikke-tænkende og ikke-selvstændigt væsen.

Vidste, hvordan det er, når ikke særligt kompetente mennesker (ansat i AF og A-kasserne), skal forvalte ens liv, og man ikke selv har nogen som helst indflydelse på, hvor man bliver anbragt, bare fordi der er lavet en hovedløs lov af mennesker, som ikke har prøvet at være arbejdsløse.

Vidste, hvordan det er at modtage det

ene afslag efter det andet på sine ansøgninger.

Vidste, hvordan det er ikke at blive hørt.

Vidste, hvordan det kan føles, at man skal i praktik eller i jobtræning: "ingen vil ansætte mig, men jeg må godt arbejde gratis".

Vidste, hvordan det føles, hvor frustrerende, det er, når en ung AF-medarbejder, med sit på det tørre, anbringer mig på et kursus, fordi hun mener, det er godt for mig.

Hvor i alverden ved hun det fra????

Hun kender mig ikke, jeg har aldrig talt med hende før, hun ved ikke, hvem jeg er og hvad jeg kan og alligevel mener hun at vide, hvad der er godt for mig!!!!!!!!!!!!!!

Jamen, det er jo forunderligt.

Der er bare det ved det, at hun har skudt helt forbi målet, men jeg har ikke haft mulighed for at sige "nej tak" til kurset, medmindre jeg ville afskrive mine dagpenge, men dem har jeg jo forsikret mig for !!?

Eller hvad ????

Intet under, at nutidens unge fravælger A-kassen, der er ikke den store forskel på at være på forsikret understøttelse eller på bistandshjælp.

Èn ting er helt sikker, i begge tilfælde står man med hatten i hånden.

Det var bare det, jeg ville sige.

Bornholms

2. sektion tirsdag 29. november 2002

Med kurs mod nye færger

Bornholm harde have to nye, hurtigglende, komfortable færges. I det sidste år har Bornholm haft det løfte om sådanne to færges og har nu, når den første indleveringsperiode for søvnen udløber. Men det fik Bornholm ikke ved færgeselskabet. Derfor handler det nu om at sikre en trafik, som Bornholm kan være stolt af i de næste år. Derfor har Bornholms Tidende lavet dette tillæg – med fokus på de økonomiske forpligtelser, som et kursus kommer til Danmark på en tilfredsstillende måde.

Bornholms Tidende mener: Koldblodig lukning

Næsten hele Folketinget har rottet sig sammen mod BornholmsTrafikkens natrute mellem Rønne og København - den bærende del af al sejlads til og fra øen, så længe man kan huske tilbage

Overskrifter i avisen:

**Navlestrengen er sprængt bort
DFDS-direktør vil ikke beklage trafikaltalen.**

De blæser os et stykke

En hån mod Bornholm

Den bornholmske motorvej

Utak er Danmarks løn til Bornholm

Bølgerne lammer „Villum Clausen“

Kun rynker i panden

Mindst 200 jobs er væk

Fredag den 25. oktober 2002

«Folk brakkede sig også over, at man ikke længere kunne få kaffe under overfarten – efter at Storehølsbroen blev åbnet.»

Så arrogant, så nedladende, så bitligt og så tåbeligt udtaler Kaj Knast sig torsdag til Bornholms Tidende om bornholmernes modstand mod lukningen af deres natrute til og fra København.

Med Tøstet og trafikforløbet for det sidste

Natruten fra Rønne til København har været besejlet siden 1866. Senest om 14 måneder er det slut. Arkivfoto

Ankomst i Køge kl. 23

Tirsdag den 24. oktober 2002

«København har stået til igen. Det er rodet og det er det sidste fra Bornholmsk.»

«Det hele trafikalt og Bornholmsk område – det er det sidste af den bornholmske livsstil over og skaber en positivt, både for bornholmske, turistene og beboerne. – Værst mest er bogen i et øjeblik, og vi skal nu være med en ankomst over Køge – med ankomsten kl. 23.»

«Nu vil hele Bornholm holde sig om BornholmsTrafikken i hånden, at vi ikke kommer nogen steder med den kommersielle livsstil.»

«Prædikerne på Christiansborg og regeringspartier på Bornholm går alle hen over mod de bornholmske. Vi skal bare stå på det.»

«Måske kan dette være en løsning, som viser nødvendigheden af at gå fra fjernsyn til net-tv.»

Omkring folketingsbeslutningen om nedlæggelse af natruten mellem Rønne og København har vi klippet fra sær-sektion af Bornholms Tidende

**Ligegyldighed og arrogance
Bornholm eller Alcatraz
Umuligt at gøre jobs op
Hvorfor svigtede vi natruten?
Bornholms færge-puls dør
Skal vi så cykle på vandet?**